(11)
هو المشرق من افق سمآء البيان

ان الكتاب ينطق فی الافق الاعلی و يقول يا ملأ الانشآء تالله فتح باب السمآء و اتی مالک ملكوت الاسمآء بسلطان لا تضعفه قوة العالم و لا تخوفه اسياف الامم قام امام وجوه الامرآء و العلمآء و انزل لهم ما انجذب به الملأ الاعلی و اصحاب الجنة العليا طوبی لذی بصر ما منعته حجبات الذين كفروا بالله رب العالمين قد تضوع عرف البيان فی الامكان و سرع المقربون الی مقام فيه استوی الرحمن علی عرش اسمه العظيم يا ملأ الارض تالله ان المظلوم ما نطق عن الهوی قد اتی من افق الاقتدار بسلطان مبين انه يدعوكم لوجه الله و ما اراد منكم جزآء يشهد بذلک سكان الفردوس الاعلی ان كنتم من المنصفين اتقوا الله يا قوم و لا تتبعوا الذين اعرضوا عن البرهان اذ ارتفع ندآء مظهر الظهور فی طور العرفان انصفوا فی الامر لوجه الله و لا تكونوا من المعتدين انظروا ثم اذكروا ما ورد علی الغلام فی الليالی و الايام من الذين نبذوا كتاب الله ورآئهم متمسكين بالاوهام و التماثيل انظروا ما انزله الرحمن فی الفرقان و لا تكونوا من الغافلين انه بشركم بايام الظهور و عرفكم صراطه المستقيم فی هذا الذكر الحكيم بظهوره ناحت مظاهر الاوهام و بسلطانه ارتعدت فرآئص الظالمين اياكم ان تحجبكم حجبات القوم فی هذا اليوم الذی فيه تنادی الذرات الملک لله العزيز الجميل يا حسن اسمع الندآء من مطلع الكبريآء انه يقربک الی افق منه اشرق و لاح نير بيان ربک العليم الحكيم هذا يوم فيه ظهر ما اخبر به رسول الله من قبل و بشربه المسيح ما من رسول الا و اخبر الناس بهذا الظهور الذی انجذب به من فی الارض والسمآء و ظهر ما كان مكنونا فی العلم و مسطورا من قلم القدم و لكن القوم اكثرهم من المشركين نبذوا التوحيد ورآئهم متمسكين بما عندهم من الظنون و الاوهام يشهد بذلک البحر الاعظم فی هذا المقام الرفيع يا ملأ الارض لعمر الله ما اردت لكم الا نجاتكم و ما اريد الا تقربكم الی الله العزيز الحميد لا تمنعوا انفسكم عما ظهر بالحق ضعوا ما عند القوم و خذوا ما امرتم من لدی الله رب هذا السبيل المستقيم يا حزب الله فی الديار اعلموا انا اردنا لكم نورا تمشون به فی ظلمات الارض و يكون معكم فی عوالم ربكم المهيمن علی كل صغير و كبير طوبی لنفس فازت بكلمة الله و شهدت بما شهد الله قبل خلق الاشيآء انه هو الله لا اله الا هو له العظمة و الكبريآء و له العزة و الاقتدار لا تمنعه حوادث الدنيا و لا تخوفه نار الوغی قد حكم بالحق و بما ترتفع به مقامات الانسان اذ استوی علی العرش امام وجوه المقربين يا اوليآء الله فی الشين و الالف و الهآء ان الكلمة التی خرجت من خزآئن عناية ربكم الرحمن انها تكون كنزا لكم عند فضال امين انا نوصيكم و الذين آمنوا بما ترتفع به مقاماتكم بين الاحزاب انه هو المشفق الآمر العليم ينبغی للأنسان ان يظهر منه ما يكون ذكره باقيا ببقآء الملک و الملكوت و يستضئ به الوجوه فی كل عالم من عوالم ربها المقتدر القدير افرحوا بآيات الله و ذكره انه ذكركم فی السجن الاعظم بما لا يعادله شیء من الاشيآء يشهد بذلک كل

صادق بصیر یا اهل مجد اسمعوا ندآء المظلوم انه یهدیکم الی مقام ارتفع بالحق من لدی الله رب الارباب قد نصب خبآء المجد علی اعلی المقام طوبی لکم بما نبذتم الاوهام آخذین بما امرتم به من لدی الله مولی الانام انا ذکرنا الذین اقبلوا الی الوجه و الامآء اللآئی آمن بالله فالق الاصباح ایاکم ان تمنعکم الاوهام عن الاتحاد او النفاق عن الاتفاق خذوا ما امرتم به من لدی الله منزل الآیات نعیما لمن فاز بآیاته و نطق بثنآئه و توجه بوجهه و اقبل بقلبه الی مشرق الانوار و اردنا ان نذکر اولیآء الله فی الخآء و اللام لیجدوا نفحات الوحی و یتخذوا لانفسهم سبیلا الی الله مالک یوم المأب و نذکر فیه من احبنی و اراد مولیه لیجذبه الذکر الی المقام الاعلی و یبشره بما قدر له من لدی الله مظهر البینات و نذکر اولیآئی هناک نبشرهم بما قدر لهم و نذکرهم بآیات لا تعادله الاذکار ایاکم ان تمنعکم وساوس الملحدین و شبهات الناعقین قوموا علی الامر باستقامة تضطرب بها افئدة کل مشرک مرتاب و نوصیکم بتقوی الله و بما انزله فی الالواح لا تحزنوا عما سمعتم من المشرکین انهم ارتکبوا ما ارتکب قوم قبلهم سوف یرون جزآء اعمالهم وعدا من لدی الله المقتدر المختار البهآء من لدنا علیکم و علی امآء الله اللآئی سمعن و آمن فی یوم القیام ان المظلوم اراد ان یذکر احبآئه فی ارض السلطان لیفرحوا بذکره و یتذکروا بآیاته و یطمئنوا بفضله و تستضئ وجوههم من نور اشرق و لاح من افق ارادة الله مالک الادیان انصروا ربکم بجنود الحکمة و البیان و الاعمال و الاخلاق هذه من سنة الله فی هذا الظهور الاعظم یشهد بذلک مکلم الطور الذی به ارتفعت سمآء العرفان ایاکم یا اولیآئی ان تعترضوا علی احد توکلوا علی الله فی کل الامور انه مع احبآئه فی کل الاحوال لا یعزب عن علمه من شیء یشهد و یری و هو المقتدر البصار کونوا متمسکین بحبل الله الاعظم بحیث لا یمنعکم اصحاب الضلال یا قلم ان مالک القدم اراد ان یذکر اولیآئه فضلا من عنده و هو العزیز الفضال یا اولیائی فی نظام اتبعوا امر الله و سننه ثم انصروه باخلاق تستضئ بها الآفاق ینبغی لکل نفس ان ینصر الله بما یرتفع به امره بین العباد قد حرم فی الکتاب حکم الجدال یشهد بذلک ام الکتاب فی اعلی المقام طوبی لفقیر اقبل بقلبه الی بحر الغنآء و لعلیل اراد الشفآء و لقاعد قام علی خدمة امرالله بخضوع و اناب لعمر الله قد ظهر ما کان مسطورا فی کتب الله و مستورا عن الابصار انصروا ربکم بالاعمال و بما ترتفع به مقاماتکم بین الاحزاب کذلک تحرک قلم العدل و نطق بما یقربکم الی مطلع البیان قد حضر اسمآئکم لدی المظلوم و انزل لکم من سمآء العطآء ما عجزت عن ذکره الاقلام طوبی لکم و لامة آمنت بالله فی هذا الیوم الذی اتی الحق بالحجة و البرهان یا اهل الهآء و المیم ان المظلوم اقبل الیکم فی هذا الحین من شطر السجن و یذکرکم بآیات الله المهیمن القیوم قد ذکرناکم فی الواح شتی بذکر تضوعت منه رائحة الرحمن لو کنتم تعلمون قد ذکرکم الامین مرة بعد مرة واراد لکم ما یؤیدکم علی عمل یکون باقیا فی الاعصار و القرون اشکروا ربکم الرحمن انه انزل لکم ما یجد منه المخلصون عرف الله

العزیز الودود ایاکم ان یمنعکم شیء من الاشیآء عن الله رب ما کان و ما یکون ان الفضل کان بینکم و ذکرکم نسئل الله ان یؤیده و یؤیدکم علی ما یحب و یرضی انه هو الحق علام الغیوب

بلسان پارسی ندای مظلوم را بشنوید جناب امین علیه بهآئی و جناب فضل علیه عنایتی اولیای ان ارض را ذکر نموده اند نفوس مطمئنه مستقیمه راضیه لا زال لدی الله مذکور بوده و هستند لعمر الله از قلم اعلی ذکرشان در صحیفه حمرا مذکور این ذکر را محو اخذ نکند و تغییر راه نیابد هر بصیری آگاه و هر خبیری گواه انچه از قلم اعلی جاری شده شبه و مثل نداشته و ندارد و لکن مفترین اهل بیان فوق حزب قبل باوهام تشبث جسته‌اند و تمسک نموده‌اند بعضی از دوستان الهی بمقتضیات حکمت بالغه ذکرشان بر حسب ظاهر مذکور نه و لکن در کتاب مذکور و بخاتم عز مختوم هنیئا لهم و مریئا لهم انه یشهد و یری و هو السمیع البصیر جمیع احبا را بفضل و عنایت حق بشارت میدهیم و همچنین ابناء خلیل و وراث کلیم را عند الله هر یک مذکور از صغیر و کبیر و اناث و ذکور بر کل لازم است تمسک نمایند بانچه سبب تقدیس نفوس و اقبال عباد است قلم نصح الهی در لیالی و ایام ذکر فرموده انچه را که فرات رحمت از او جاری و انوار فضل از او مشهود طوبی از برای نفوسیکه بان تمسک جستند و ویل لکل غافل مردود البهآء من لدنا علیکم و علی الذین شهدوا بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضین الحمد لله اذ هو مقصود العارفین و محبوب افئدة المخلصین

یا حسن اذا وجدت عرف رحیق بیانی و رأیت امواج بحر حکمتی قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی و عرفتنی و اسمعتنی ندآئک الذی به انجذبت افئدة المخلصین من عبادک و الموحدین من خلقک و اخذتنی عناياتک من کل الجهات باسبابک یا مسبب الاسباب الی ان وردت البقعة النورآء المقام الذی جعلته مشرق آیاتک الکبری و مطلع صفاتک العلیا و اریتنی ما کان امل المقربین من قبل و من بعد و مطاف الکروبین فی هذا الحین الذی فیه تنادی الاوراق و الاشجار و الاثمار و ما خلق فی الارض و السمآء تالله قد ظهر ما کان مکنونا فی ازل الا زال اقبلوا بقلوبکم و لا تتبعوا کل مشرک مرتاب ای رب اسئلک بلئالی بحر عرفانک و تجلیات انوار شمس فضلک ان تؤیدنی علی الاستقامة علی امرک بحیث لا تمنعنی اسیاف العالم و لا ضوضآء الامم ای رب تری الذلیل قائما امام عرش عزتک و الفقیر متمسکا بحبل غنآئک اسئلک ان لا تخیبنی عماعندک قدر لی و لاولیآئک ما یقربهم الیک فی کل الاحوال انک انت الغنی المتعال